

2) Το άρθρο 9, παράγραφος 2, της σύμβασης για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη σε θέματα περιβάλλοντος, που συνήφθη στις 25 Ιουνίου 1998 και εγκρίθηκε εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με την απόφαση 2005/370/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Φεβρουαρίου 2005, καθώς και το άρθρο 10α της οδηγίας 85/337, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2003/35, έχουν την έννοια ότι:

- όταν ένα σχέδιο που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των διατάξεων αυτών εγκρίνεται με νομοθετική πράξη, το ζήτημα αν η εν λόγω νομοθετική πράξη ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις που προβλέπει το άρθρο 1, παράγραφος 5, της οδηγίας αυτής πρέπει να μπορεί να υπόκειται σε έλεγχο, υπό το πρίσμα των εθνικών δικονομικών κανόνων, ασκούμενο από δικαστήριο ή άλλο ανεξάρτητο και αμερόληπτο όργανο που έχει συσταθεί με νόμο·
- αν υποτεθεί ότι δεν προβλέπεται καμία προσφυγή κατά τέτοιας πράξεως, η οποία να εξασφαλίζει τα χαρακτηριστικά και την έκταση του ελέγχου που υπομνήσθηκαν ανωτέρω, απόκειται σε κάθε εθνικό δικαστήριο που επιλαμβάνεται υποθέσεων στο πλαίσιο της αρμοδιότητάς του να ασκεί τον έλεγχο που περιγράφεται στην προηγούμενη περίπτωση και να αντλεί, ενδεχομένως, τις έννομες συνέπειες αφήνοντας ανεφάρμοστη την επίμαχη νομοθετική πράξη.

(¹) ΕΕ C 153 της 4.7.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 20ής Οκτωβρίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-284/09) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Άρθρο 56 ΕΚ και άρθρο 40 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο — Φορολόγηση των μερισμάτων — Μερισματα που καταβάλλονται στις εδρεύουσες στην ημεδαπή εταιρίες και στις εγκατεστημένες σε άλλο κράτος μέλος ή σε κράτος του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου εταιρίες — Διαφορετική μεταχείριση)

(2011/C 362/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: R. Lyal και B.-R. Killmann)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: M. Lumma και C. Blaschke, καθώς και H. Kube, καθηγητής)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 56 ΕΚ και του άρθρου 40 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Εθνική ρύθμιση κατά την οποία απαλλάσσονται πλήρως από την παρακράτηση του φόρου στην πηγή τα μερίσματα που καταβάλλουν οι θυγατρικές εταιρίες στις εδρεύουσες στην ημεδαπή μητρικές εταιρίες, ενώ η πλήρης απαλλαγή στην περίπτωση μητρικής εταιρίας εδρεύουσας σε άλλο

κράτος μέλος ή σε κράτος του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου προϋποθέτει ότι η συμμετοχή της μητρικής εταιρίας στο κεφάλαιο της θυγατρικής δεν υπολείπεται του ελαχίστου ορίου που καθορίζει η οδηγία 90/435/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1990, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρείες διαφορετικών κρατών μελών (ΕΕ L 225, σ. 6)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, επιβάλλοντας στα μερίσματα που διανέμονται σε εταιρία εδρεύουσα σε άλλο κράτος μέλος, σε περίπτωση κατά την οποία η συμμετοχή της μητρικής εταιρίας στο κεφάλαιο της θυγατρικής της υπολείπεται του κατώτατου ορίου που προβλέπει το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1990, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρίες διαφορετικών κρατών μελών, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2003/123/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2003, επαχθέστερη, από οικονομικής απόψεως, φορολόγηση απ' ό,τι στα μερίσματα που διανέμονται σε εταιρία εδρεύουσα στην ημεδαπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 56, παράγραφος 1, ΕΚ.
- 2) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, επιβάλλοντας στα μερίσματα που διανέμονται σε εταιρίες εγκατεστημένες στην Ισλανδία και στη Νορβηγία επαχθέστερη, από οικονομικής απόψεως, φορολόγηση απ' ό,τι στα μερίσματα που διανέμονται σε εταιρίες εδρεύουσες στην ημεδαπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 40 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, της 2ας Μαΐου 1992.
- 3) Καταδικάζει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 256 της 24.10.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 20ής Οκτωβρίου 2011 [αίτηση του Tribunale ordinario di Bari (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Interedil Srl, υπό εκκαθάριση, κατά Fallimento Interedil Srl, Intesa Gestione Crediti Spa

(Υπόθεση C-396/09) (¹)

[Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Δυνατότητα κατώτερου δικαστηρίου να θέσει προδικαστικό ερώτημα στο Δικαστήριο — Κανονισμός (ΕΚ) 1346/2000 — Διαδικασίες αφερεγγυότητας — Διεθνής δικαιοδοσία — Κέντρο των κύριων συμφερόντων του οφειλέτη — Μεταφορά της καταστατικής έδρας σε άλλο κράτος μέλος — Έννοια του όρου «εγκατάσταση»]

(2011/C 362/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale ordinario di Bari

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Interedil Srl, υπό εκκαθάριση

κατά

Fallimento Interedil Srl, Intesa Gestione Crediti Spa

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Tribunale ordinario di Bari — Ερμηνεία του άρθρου 3 του κανονισμού (ΕΚ) 1346/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας (ΕΕ L 160, σ. 1) — Κέντρο των κύριων συμφερόντων του οφειλέτη — Τεκμήριο ότι πρόκειται για τον τόπο της καταστατικής έδρας — Εγκατάσταση εντός άλλου κράτους μέλους — Έννοιες του κοινοτικού ή του εθνικού δικαίου

Διατακτικό

- 1) Αντιβαίνει στο δίκαιο της Ένωσης το να δεσμεύεται το εθνικό δικαστήριο από εθνικό δικονομικό κανόνα που προβλέπει ότι οι εκτιμήσεις ενός ανώτερου εθνικού δικαστηρίου είναι υποχρεωτικές για το κατώτερο αυτό δικαστήριο, όταν αποδεικνύεται ότι οι εκτιμήσεις του ανώτερου δικαστηρίου δεν είναι σύμφωνες με το δίκαιο της Ένωσης, όπως το δίκαιο αυτό έχει ερμηνευθεί από το Δικαστήριο.
- 2) Ο όρος «κέντρο των κύριων συμφερόντων» του οφειλέτη, όπως χρησιμοποιείται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1346/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας, πρέπει να ερμηνευθεί με γνώμονα το δίκαιο της Ένωσης.
- 3) Προκειμένου να προσδιορίζεται το κέντρο των κύριων συμφερόντων της οφειλέτριας εταιρίας, το άρθρο 3, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 1346/2000 πρέπει να ερμηνεύεται ως εξής:

— Το κέντρο των κύριων συμφερόντων της οφειλέτριας εταιρίας πρέπει να προσδιορίζεται καταρχήν βάσει του τόπου της κεντρικής διοίκησης της εταιρίας αυτής, ο οποίος καθορίζεται με βάση αντικειμενικά και αναγνωρίσιμα από τους τρίτους στοιχεία. Αν τα όργανα διοίκησης και ελέγχου της εταιρίας βρίσκονται στον τόπο της καταστατικής έδρας της και οι αποφάσεις για τη διαχείριση της εταιρίας αυτής λαμβάνονται, με τρόπο αναγνωρίσιμο από τους τρίτους, στον τόπο αυτό, δεν είναι δυνατή η ανατροπή του τεκμηρίου που προβλέπει η εν λόγω διάταξη. Αν ο τόπος της κεντρικής διοίκησης της εταιρίας δεν βρίσκεται στην καταστατική της έδρα, η ύπαρξη εταιρικής περιουσίας και η σύναψη συμβάσεων για την οικονομική αξιοποίησή της σε άλλο κράτος μέλος και όχι στο κράτος της καταστατικής έδρας της εταιρίας αυτής δεν μπορούν να θεωρηθούν επαρκή στοιχεία για την ανατροπή του τεκμηρίου αυτού παρά μόνο αν από τη συνεκτίμηση όλων των κρίσιμων στοιχείων αποδεικνύεται ότι το πραγματικό κέντρο διοίκησης και ελέγχου της εταιρίας και διοίκησης των συμφερόντων της βρίσκεται στο άλλο αυτό κράτος μέλος και ότι το γεγονός αυτό είναι αναγνωρίσιμο από τους τρίτους.

— Σε περίπτωση που η καταστατική έδρα της οφειλέτριας εταιρίας έχει μεταφερθεί πριν από την υποβολή αίτησης για την κίνηση διαδικασίας αφερεγγυότητας, το κέντρο των κύριων συμφερόντων της εταιρίας αυτής τεκμαίρεται ότι βρίσκεται στον τόπο της νέας καταστατικής έδρας της.

- 4) Ο όρος «εγκατάσταση», όπως χρησιμοποιείται στο άρθρο 3, παράγραφος 2, του κανονισμού, έχει την έννοια ότι απαιτείται η ύπαρξη μιας δομής που να έχει ορισμένη τουλάχιστον οργάνωση και ορισμένη σταθερότητα και να αποσκοπεί στην άσκηση οικονομικής δραστηριότητας. Η ύπαρξη απλώς μεμονωμένων περιουσιακών στοιχείων ή τραπεζικών λογαριασμών δεν καλύπτεται καταρχήν από τον ορισμό αυτό.

(¹) ΕΕ C 312 της 19.12.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 18ης Οκτωβρίου 2011 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Realchemie Nederland BV κατά Bayer CropScience AG

(Υπόθεση C-406/09) (¹)

[Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Διεθνής δικαιοδοσία και εκτέλεση των αποφάσεων — Έννοια των «αστικών και εμπορικών υποθέσεων» — Αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων με την οποία επιβλήθηκε πρόστιμο — Οδηγία 2004/48/ΕΚ — Δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας — Προσβολή των δικαιωμάτων αυτών — Μέτρα, διαδικασίες και μέσα επαγορεύσεως — Καταδίκη — Διαδικασία κηρύξεως εκτελεστότητας — Συναφή δικαστικά έξοδα]

(2011/C 362/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Realchemie Nederland BV

κατά

Bayer CropScience AG

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Hoge Raad der Nederlanden — Ερμηνεία του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2001, L 12, σ. 1), και του άρθρου 14 της οδηγίας 2004/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας (ΕΕ L 157, σ. 45) — Έννοια της αστικής και εμπορικής υποθέσεως — Παράβαση της απαγορεύσεως, που απαγγέλθηκε με απόφαση γερμανικού δικαστηρίου, να εισαχθούν και τεθούν στο εμπόριο στη Γερμανία ορισμένα παρασιτοκτόνα — Πρόστιμο — Εκτέλεση της αποφάσεως που το επέβαλε — Διαδικασία εκτέλεσεως σχετικά με αποφάσεις που εκδόθηκαν στην αλλοδαπή για τον καθορισμό των δικαστικών εξόδων που πραγματοποιήθηκαν σε δίκες για την επιβολή χρηματικής ποινής ή προστίμου λόγω παραβάσεως της απαγορεύσεως να προσβληθεί ένα δικαίωμα διανοητικής ιδιοκτησίας